

ปัจจัยเชิงสาเหตุของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
Causal Factors Affecting Motivation on Learning Achievement of
First Year Students at Vocational Diploma Level of Ratchaburi Vocational College

ฉัตรตรา ชลวิณี¹ เกศินี โสขุมมา² วินัย ชุ่มชื่น³

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

²สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

³สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

E-mail: chattrakimthong@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 2) ศึกษาอิทธิพลที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จำนวน 1,000 คน โดยใช้สัดส่วนของตัวแปรประจักษ์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรปัจจัยด้านมโนภาพแห่งตน ประกอบด้วย ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านความสามารถ เท่ากับ 3.65 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรปัจจัยด้านการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนช่วยเหลือทางการเงิน สิ่งของ ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารทางการเรียน ด้านการตอบสนองทางอารมณ์เท่ากับ 3.30 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ประกอบด้วย ด้านบรรยากาศทางการเรียน ด้านความสัมพันธ์ภาพระหว่างครูกับนักเรียน ด้านสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เท่ากับ 3.64 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ด้านความทะเยอทะยานทางการเรียน ด้านการพึ่งตนเองทางการเรียน ด้านความกระตือรือร้นทางการเรียน ด้านความรับผิดชอบต่องานของตนเองทางการเรียน ด้านการวางแผนทาง

การเรียนรู้เท่ากับ 3.38 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง 2) อิทธิพลที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว คือ ด้านมโนภาพแห่งตน ด้านการสนับสนุนทางการเรียน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านมโนภาพแห่งตนมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เท่ากับ 0.386 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เท่ากับ 0.376 และด้านการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เท่ากับ 0.080 โดยตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว มีอิทธิพลร่วมกันต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เท่ากับ .521 หรือร้อยละ 52.10

คำสำคัญ: ปัจจัยเชิงสาเหตุ / แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน / นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพระดับ ชั้นปีที่ 1

Abstract

The objectives of the research were 1) to investigate the level of the causal factors affecting motivation on students' learning achievement, and 2) to explore factors affecting the motivation on students' learning achievement of the first year students, at vocational diploma level of Ratchaburi Vocational College. Samples were 1,000 first year students at vocational diploma level of Ratchaburi technical college, enrolled in 2016. The proportion was drawn from empirical variables of the research. The instrument included five-point-rating scale questionnaire, at the reliability of .97. The statistics used in the research consisted of percentage, Mean, S.D. and Multiple Regression Analysis. The first finding (1) discovered that the mean of the level of the causal factor of Self-Concept, which included physical aspect, mental aspect, and ability, was at an average level (3.65). The mean of the level of the causal factor of Family Support for Studying, which included financial support, supplies support, information support related to learning, emotional reaction, was at a high level (3.30). The mean of the level of the causal factor of Learning Environment, which included learning atmosphere, interrelationship between teachers and students, and interrelationship among classmates, was at a high level (3.64). The mean of the level of the causal factor of Learning Achievement Motivation, which included learning determination, self-learning reliance, learning enthusiasm, self-responsibility, and

study planning, was at an average level (3.38). The second finding revealed that the 3 main independent variables affected the motivation on students' learning achievement of the first year students, at vocational education diploma level, of Ratchaburi Vocational College which included the factors of Self-Concept, Family Support for Studying, and Learning Environment. Influence establishment could be found in descending order as follows: Self-Concept (0.386), Learning Environment (0.376), and Parents' Support (0.080), respectively. Those three variables had co-influence level towards the motivation on learning achievement, at a .05 significant level or 52.10 percent.

Keywords: Causal factors / Motivation on learning achievement / First year students at vocational education diploma level

บทนำ

ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ ผู้เรียนสามารถที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนตามระดับชั้นและมีความสามารถที่มีคุณภาพระดับฝีมือ ระดับความชำนาญเฉพาะด้าน และระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพ สามารถประกอบอาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นได้ แต่หากผู้เรียนเกิดความล้มเหลวทางการศึกษาโดยการสอบตก ไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนด นั่นถือว่าเป็นความสูญเสียทางการศึกษาที่ทำให้การลงทุนของรัฐบาลสูญเปล่าที่ไม่สามารถจะผลิตผู้เรียนได้ตามต้องการ จึงเป็นการสูญเสียทรัพยากรที่มีคุณค่ายิ่งทำให้ส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายไม่ได้รับประโยชน์ที่คุ้มค่า นอกจากนี้ยังสร้างปัญหาอีกหลายด้าน เช่น ชื่อเสียงของสถานศึกษา ปัญหาการว่างงาน การก่ออาชญากรรม การที่ผู้เรียนประสบความล้มเหลวในการเรียนน่าจะใช้เป็นเครื่องพิจารณาถึงประสิทธิภาพของสถานศึกษาว่า สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามที่ควรจะเป็นหรือไม่ จากการศึกษาข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554-2558 พบว่า มีอัตราผู้เรียนที่ลงทะเบียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพระดับ ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีจำนวนมากขึ้นทุกปีการศึกษา และทำให้ผู้เรียนกลุ่มนี้พ้นสภาพการเป็นนักเรียนของวิทยาลัยฯ โดยข้อมูลจากงานทะเบียน วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ปี 2558 พบว่า ปีการศึกษา 2558 นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 35.53 รองลงมาเป็นปีการศึกษา 2557 ร้อยละ 25.81 ปีการศึกษา 2556 ร้อยละ 20.58 ปีการศึกษา 2555 ร้อยละ 19.38 และปีการศึกษา 2554 ร้อยละ 18.99 จากข้อมูลดังกล่าว แสดงว่าการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี นอกจากทำให้เกิดการสูญเปล่าทางการศึกษาแล้วยังสร้างปัญหากับสถานศึกษาอีกหลายด้าน เช่น ด้านงบประมาณ

เพราะเนื่องจากการจัดสรรงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้จัดสรรงบประมาณให้กับสถานศึกษา โดยดูจากจำนวนของนักศึกษาเป็นหลัก จึงทำให้ได้งบประมาณที่จะนำมาพัฒนาสถานศึกษาน้อยลง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถที่จะศึกษาในวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่กำหนด อย่างไรก็ตามในการพัฒนานักเรียนนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนต้องเข้าใจอย่างทอ่งแท่ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนั้นมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลให้นักเรียนสามารถศึกษาอย่างต่อเนื่องจนจบหลักสูตรและตัวแปรแต่ละตัวมีอิทธิพลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไร เนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จทางการเรียน เพราะในด้านการศึกษานั้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ดังที่บรูเนอร์ (Bruner.1960) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปริมาณของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแต่ละบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญ

จากสาระสำคัญที่กล่าวมาจึงควรที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี เพื่อจะได้นำผลการวิจัยที่ปรากฏไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ซึ่งเป็นระดับการศึกษาที่เป็นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำหรับการเตรียมตัวศึกษาในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานเป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จทั้งในด้านการเรียน การทำงาน เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จำนวน 1,417คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จำนวน 1,000 คน โดยใช้สัดส่วนของตัวแปรประจักษ์ ซึ่งได้จำนวนมากเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ถดถอยพหุ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

1.1 ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) มโนภาพแห่งตน ประกอบด้วยด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านความสามารถ 2) การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนช่วยเหลือทางการเงิน สิ่งของ ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารทางการเรียน และการตอบสนองทางอารมณ์ และ 3) สภาพแวดล้อมทางการเรียน ประกอบด้วยด้านบรรยากาศทางการเรียน ด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

1.2 ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยด้านความทะเยอทะยานทางการเรียน ด้านการพึ่งตนเองทางการเรียน ด้านความกระตือรือร้นทางการเรียน ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองทางการเรียน และด้านการวางแผนทางการเรียน

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือสำหรับการวิจัยคือ แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ รวมทั้งหมด 110 ข้อ มีค่าความตรงรายข้อประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ (ค่า IOC) เท่ากับ .50 – 1.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.881 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ แผนกวิชา ผลการเรียนระดับมัธยมตอนต้น อันดับที่ใช้ในการเลือกสอบเข้าศึกษาต่อแผนกวิชาที่เรียนอยู่ในขณะนี้ การศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว และจำนวนเพื่อนสนิท

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนย่อย ดังนี้

ส่วนแรก สอบถามเกี่ยวกับระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ 1) มโนภาพแห่งตน ประกอบด้วย ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสามารถ 2) การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนช่วยเหลือทางการเงิน สิ่งของ ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารทางการเรียน ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ และ 3) สภาพแวดล้อมทางการเรียน ประกอบด้วย ด้านบรรยากาศทางการเรียน ด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ส่วนที่สอง สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย 1) ด้านความทะเยอทะยานทางการเรียน 2) ด้านการพึ่งตนเองทางการเรียน 3) ด้านความกระตือรือร้นทางการเรียน 4) ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองทางการเรียน และ 5) ด้านการวางแผนทางการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้มีจำนวนแบบสอบถามมากกว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างประมาณร้อยละ 10 เพื่อใช้ในการคัดลอกกรณีตอบไม่สมบูรณ์หรือไม่มีความตั้งใจในการตอบ
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมทั้งแจ้งให้นักเรียนทราบถึงความสำคัญของการกรอกข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม และอธิบายลักษณะการตอบแบบสอบถาม ที่ถูกต้องเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ และมีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด
4. นำแบบสอบถามที่คืนมาทั้งหมดจากกลุ่มตัวอย่างมาคัดแยกแบบสอบถามที่ได้รับการตอบที่มีร่องรอยระบุถึงการไม่ตั้งใจทำแบบสอบถามเกินร้อยละ 50 และดำเนินการเก็บรวบรวมใหม่จนครบจำนวนตามที่กำหนดไว้ ซึ่งได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 1,000 ฉบับ
5. นำข้อมูลที่ตรวจสอบถูกต้องมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ แผนก วิชา ผลการเรียนระดับมัธยมต้น อันดับที่ใช้ในการเลือกสอบเข้าศึกษาต่อแผนกวิชาที่เรียนอยู่ในขณะนี้ การศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว และจำนวนเพื่อนสนิท ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ด้านมโนภาพแห่งตน ด้านการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์อิทธิพลที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple regression analysis) โดยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามและทำนายตัวแปรตามด้วยสมการเส้นตรง โดยการศึกษาว่าตัวแปรอิสระ 3 ตัว คือ 1) ตัวแปรด้านมโนภาพแห่งตน 2) ตัวแปรด้านการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง และ 3) ตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน สามารถทำนายตัวแปรตามคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ในระดับใด และมีค่าน้ำหนักการทำนายของตัวแปรตามแต่ละตัวเป็นเท่าใด เพื่อนำมาใช้สำหรับการเขียนสมการการทำนายดังนี้

$$Y = C + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3$$

โดยสามารถแทนค่าสมการได้ดังนี้

Y หมายถึง ตัวแปรตาม (Dependent variable)

C	หมายถึง	ค่าคงที่ (Constant)
β	หมายถึง	ค่าเบต้า (Beta)
X	หมายถึง	ตัวแปรอิสระ (Independent variable)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ด้านมโนภาพแห่งตน ด้านการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน และด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ระดับข้อมูลภาพรวมของตัวแปรปัจจัยแต่ละด้าน

รายการ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	\bar{X}	S.D	การแปลค่า
ด้านมโนภาพแห่งตน					
1. ด้านร่างกาย	1.00	5.00	3.52	0.771	
2. ด้านจิตใจ	1.00	5.00	3.72	0.768	
3. ด้านความสามารถ	1.00	5.00	3.71	0.786	
รวม	1.00	5.00	3.65	0.669	มาก
ด้านการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง					
1. ด้านการสนับสนุนช่วยเหลือทางการเงินของ	1.43	5.00	3.46	0.646	
2. ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารทางการเรียน	1.00	5.00	3.32	0.687	
3. ด้านการตอบสนองทางอารมณ์	1.50	5.00	3.11	0.518	
รวม	1.31	5.00	3.30	0.528	ปานกลาง
ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน					
1. ด้านบรรยากาศทางการเรียน	1.00	5.00	3.73	0.731	
2. ด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน	1.00	5.00	3.49	0.828	
3. ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	1.00	5.00	3.71	0.825	
รวม	1.00	5.00	3.64	0.673	มาก
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน					
1. ด้านความทะเยอทะยานทางการเรียน	1.00	5.00	3.60	0.745	
2. ด้านการพึ่งตนเองทางการเรียน	1.00	5.00	3.20	0.610	
3. ด้านความกระตือรือร้นทางการเรียน	1.29	5.00	3.31	0.582	
4. ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองทางการเรียน	1.00	5.00	3.44	0.764	
5. ด้านการวางแผนทางการเรียน	1.00	5.00	3.34	0.708	

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรปัจจัยด้านมโนภาพแห่งตน ประกอบด้วย ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง 3.65 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 ค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรปัจจัยด้านการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนช่วยเหลือทางการเงินสิ่งของด้านการให้ข้อมูลข่าวสารทางการเรียนด้านการตอบสนองทางอารมณ์ อยู่ในระดับมาก 3.30 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 ค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ประกอบด้วย ด้านบรรยากาศทางการเรียน ด้านความสัมพันธ์ภาพระหว่างครูกับนักเรียน ด้านความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน อยู่ในระดับมาก 3.64 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 และค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ด้านความทะเยอทะยานทางการเรียน ด้านการพึ่งตนเองทางการเรียน ด้านความกระตือรือร้นทางการเรียน ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองทางการเรียน ด้านการวางแผนทางการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง 3.38 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57

2. ผลการวิเคราะห์ห้อธิพจน์ที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- abc = ตัวแปรมโนภาพแห่งตน
- def = ตัวแปรการสนับสนุนทางการเรียน
- ghi = ตัวแปรสภาพแวดล้อมทางการเรียน
- jklmn = แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- R = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ
- R² = ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย
- Adjusted R² = ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบายที่ปรับแก้
- F = ค่าสถิติ F-test
- t = ค่าสถิติ t-test
- β = สัมประสิทธิ์การถดถอย

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ และสัมประสิทธิ์การอธิบาย

R	R ²	Adjusted R ²	Std. Error of the Estimate
.723(a)	.522	.521	.39209

Predictors: (Constant), GHI, ABC, DEF

ตารางที่ 3 การทดสอบนัยสำคัญค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ

Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
167.323	3	55.774	362.801	.000(a)
153.117	996	.154		
320.440	999			

Predictors: (Constant), GHI, ABC, DEF

Dependent Variable: JKLMN

ข้อมูลจากตารางที่ 2 และตารางที่ 3 พบว่า ตัวแปร abc (ด้านมโนภาพแห่งตน) ตัวแปร def (ด้านการสนับสนุนทางการเรียน) และตัวแปร ghi (ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน) ทั้งสามตัวมีความเกี่ยวข้องหรือสามารถร่วมกันอธิบายตัวแปร jklmn (ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์) ได้เท่ากับ .521 หรือ ร้อยละ 52.10 โดยผลการทดสอบนัยสำคัญค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุด้วยสถิติ F-test พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวสามารถร่วมกันอธิบายตัวแปรตามได้จริง

ตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	.604	.087		6.935	.000
	ABC	.414	.028	.386	14.634	.000
	DEF	.068	.025	.080	2.713	.007
	GHI	.318	.026	.376	12.109	.000

Dependent Variable: JKLMN

ข้อมูลในตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) ของตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว ซึ่งสามารถใช้เป็นค่าการทำนายว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามในระดับใด โดยการทดสอบระดับนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ

สมการทำนายที่แสดงถึงอิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม มีดังนี้

$$Y = .604 + .386X_1 + .080X_2 + .376X_3$$

Y	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
C	หมายถึง	ค่าคงที่ (Constant)
β	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (ค่าอิทธิพลของตัวแปรอิสระ)
X_1	หมายถึง	มโนภาพแห่งตน
X_2	หมายถึง	การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง
X_3	หมายถึง	สภาพแวดล้อมทางการเรียน

จากสมการทำนายข้างต้น พอสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านมโนภาพแห่งตน (.386) ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน (.376) และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (.080)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรีสรุปได้ดังนี้

1. ระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรปัจจัยด้านมโนภาพแห่งตน ประกอบด้วย ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสามารถ อยู่ในระดับปานกลาง 3.65 ค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรปัจจัยด้านการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนช่วยเหลือทางการเงินสิ่งของ ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารทางการเรียน ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ อยู่ในระดับมาก 3.30 ค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ประกอบด้วย ด้านบรรยากาศทางการเรียน ด้านความสัมพันธ์ภาพระหว่างครูกับนักเรียน ด้านความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน อยู่ในระดับมาก 3.64 และค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ด้านความทะเยอทะยานทางการเรียน ด้านการพึ่งตนเองทางการเรียน ด้านความกระตือรือร้นทางการเรียน ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองทางการเรียน และด้านการวางแผนทางการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง 3.38

2. อิทธิพลที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี พบว่า

2.1 ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว คือ ด้านมโนภาพแห่งตน ด้านการสนับสนุนทางการเรียน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านมโนภาพแห่งตนมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เท่ากับ 0.386 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เท่ากับ 0.376 และด้านการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เท่ากับ 0.080

2.2 ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ .521 หรือร้อยละ 52.10 โดยผลการทดสอบนัยสำคัญค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุด้วยสถิติ F-test พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 คือ ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวสามารถร่วมกันอธิบายตัวแปรตามได้จริง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โดยศึกษาปัจจัยด้านมโนภาพแห่งตน ด้านการสนับสนุนทางการเรียน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนว่ามีอิทธิพลอย่างไรต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 พบประเด็นสำคัญดังนี้

1. ปัจจัยด้านมโนภาพแห่งตนซึ่งประกอบด้วย ด้านร่างกาย ด้านความสามารถและด้านจิตใจมีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของนรินทร์ สังข์รักษา. (2552, หน้า 16) เรื่องการศึกษา มโนภาพแห่งตนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัย พบว่า ภาพแห่งตนภาพรวมความสามารถทางร่างกาย ลักษณะทางกายภาพ ความสัมพันธ์กับเพื่อน ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ความสามารถทางการอ่าน ความสามารถทางศึกษาศาสตร์ การเรียนและกิจกรรมทั่วไปในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($P \leq .05$) และสามารถสร้างสมการเส้นตรงถดถอยอย่างง่ายเพื่อทำนายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้

2. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย บรรยากาศทางการเรียน ความสัมพันธ์ภาพระหว่างครูกับนักเรียน และสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน รองลงมาจากด้านมโนภาพแห่งตนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิพนธ์ วรรณเวช (2560, หน้า 86) เรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตร ครุ 5 ปี ระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก ที่พบว่า สภาพแวดล้อมในมหาลัยมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผ่านทางคุณภาพการสอน บรรยากาศในชั้นเรียนมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผ่านทางคุณภาพการสอน

3. ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ซึ่งประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล (2555, หน้า 85)

ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว และด้านตัวนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย 1) เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ 2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ 3) การทำการบ้านของนักเรียน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย 1) คุณภาพการสอนของครู 2) ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย 1) การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง และ 2) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สำหรับครูผู้สอนและผู้บริหาร

ตัวแปรที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ฉะนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพควรให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนการสร้างพื้นฐานความรู้ในแต่ละรายวิชาให้แก่ นักเรียนและส่งเสริมปลูกฝังนิสัยในการเรียนให้กับนักเรียนพร้อมจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่ดีมีสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความทันสมัยมีคุณภาพต่อการใช้งาน และหากพบว่า นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำควรช่วยแก้ไขให้ดีขึ้นโดยการกระตุ้นให้กำลังใจแก่นักเรียนให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณเองก็สามารถทำงานนั้นหรือสิ่งนั้นได้

2. สำหรับนักเรียน

นักเรียนควรสร้างนิสัยการเรียนที่ดีให้แก่ตนเองและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยทำกิจกรรมที่ตนเองถนัดและเกี่ยวข้องกับการเรียน นอกจากนี้ นักเรียนต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในแต่ละรายวิชาว่าตนเองสามารถที่จะเรียนได้และประสบความสำเร็จในการเรียนสามารถที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงต่อไป

3. สำหรับผู้ปกครอง

ผู้ปกครองควรให้การสนับสนุนทางการเงินแก่นักเรียนอย่างเพียงพอและเหมาะสมสำหรับการเรียน การซื้ออุปกรณ์ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ผู้ปกครองควรปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน สร้างนิสัยการเรียนที่ดีให้แก่ นักเรียน เป็นแบบอย่างที่ดี ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สนับสนุนส่งเสริมการเรียนให้นักเรียนได้เรียนในสิ่งที่นักเรียนต้องการเพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นรินทร์ สังข์รักษา. (2552). การศึกษามโนภาพแห่งตนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิพนธ์ วรรณเวช. (2550). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครู 5 ปี ระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- เสถียร อุตวัต. (2551). ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2560. จาก <http://gotoknow.org/blog/sathian/169890>.
- Bruner. J.S.(1960). *The Process of Educational*. New York.: Vintage Books.